

nings Foretagelse er paatrængende, maa iøvrigt afgjøres af den, der er berettiget til at tage Beslutning om Mødets eller Forretningens Berømmelse. Hvor Talen er om Retsmøder eller Rets-handlinger, bliver det altsaa vedkommende Retsbe-tjent, hvormod det ikke kan være afgjørende, at den private Retvirent forlanger Retsmødet eller Forretningen afholdt, fordi han anser dette for paatrængende nødvendigt.

Bestemmelsen i Slutningen af § 6 stemmer overens med den ældre Regel i Frd. 1845 § 10 og behøver formentlig ingen Forklaring.

Til § 7.

Denne Paragraf indeholder Reglen om of-fentlige Forsamlings Afholdelse om Helligdagene. Naturligvis tænkes herved kun paa Forsamlinger i verbaltlig Djemed, idet Forsamlinger i ikke-verbs-lige Djemed, selv om de ikke gaa ud paa egentlig Substjeneste, f. Ex. blot paa Bibellæsning, Missionsmøder og desl., frit bør kunne afholdes hele Dagen. Som det vil ses, foreslaas det, at saadanne Forsamlinger skulle kunne afholdes efter Kl. 4 om Eftermiddagen, uden at hertil behøves nogen Tilladelse af Politiet, hvad der ifølge Frd. 26de Marts 1845 § 11 hidtil har været nødvendigt. I et i forrige Session den 24de April d. A. indbragt privat Lovforslag (af Folkethingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds) foresloges det, at slike Forsamlinger skulde være tilladte udenfor Substjenestetiden. Men da der holdes Substjeneste til forskjellig Tid paa de forskjellige Steder, vil det formentlig være hensigtsmæssigere, at Afgangen til at holde For-samlinger knyttes til et bestemt Klokket, der da bør være det samme, som det, der i de andre Paragrafer i Lovforslaget er gjældende. Hvad Kjøbenhavn angaar, vilde Afgangen til at holde offentlige Forsamlinger blive meget indskrænket, naar disse kun skulde kunne afholdes paa de Ti-der, hvor der ikke holdes Substjeneste, da der som bekendt i flere Kirker i Hovedstaden hol-des Substjeneste om Eftermiddagen efter Kl. 4. Der vilde i det Hele taget, naar Reglen blev givet saaledes, opstaa megen Ulighed i Henseende til Afgangen til at holde offentlige Forsamlinger paa de forskjellige Steder i Landet.

Til § 8.

Lovforslaget gaar ud fra, at der ogsaa for Fremtiden bør tillægges de store kirkelige Høitider en større udbortes Fred end de almindelige Hel-ligdage. Der skal herved mindes om, at i sin Tid begge Stænderforsamlinger med stor Majoritet vedtog dette, uagtet der ikke af Regjeringen var gjort Forslag derom i Udstafet til Frd. af 26de Marts 1845; men da Stænderforsamlingernes med saa stort Flertal udtalte Ønske herom med Frøe antoges at vidne om en i Folket almindelig udbredt Anskuelse i saa Henseende, toges deres

Indstilling til Følge. Heri er der neppe Grund til nu at foretage nogen Forandring. Som en Følge heraf bestemmer Lovforslagets § 8, at den Fred, som ellers paa Helligdage skal herske fra Kl. 9—4, paa de store Helligdage skal udstrække sig til hele Dagen, men iøvrigt er der ingen Forskjel i Henseende til, hvad det er tilladt og hvad det er forbudt at foretage. Som store Helligdage betegnes i Lovforslaget først og fremmest den første Dag af de 3 store Høitider og dernæst Skærtors-dag og Langfredag. Men derhos er store Bede-dag medtaget, fordi denne Festsdag, skjøndt uden kirkehistorisk Betydning, dog i den almindelige Forestilling saavel som i den hidtil gjældende Lovgivning vistnok betragtes som en særegen høj Helligdag.

Til § 9.

I denne Paragraf omhandler Lovforslaget de Forbringinger til Stilhed og Ro, som skulle gjælde med Hensyn til Aftenen før Helligdagen. Det vil ses, at der foreslaas en betydelig Formildelse i de i Frd. 26de Marts 1845 § 13 indeholdte Forskrifter, der desuden vistnok ikke længere overholdes i deres fulde Omfang.

Af det første Stykke i Paragrafen fremgaar, at det paatænkes uden Indskrænkning at tillade Afholdelsen af Baller, Mafferader, Legetuer og lignende Forlystelser Aftenen før den alminde-lige Søn- og Helligdage, forsaavidt de nævnte Forlystelser afholdes af sluttede Selskaber i pri-vate Huse; derimod foreskrives det, at Mafferade, Dans og desl. ellers ikke maa finde Sted Aftenen før den Helligdag, altsaa navnlig ikke naar be-meldte Forlystelser afholdes paa offentlige Steder eller dog saaledes, at Afgangen staar aaben for Enhver, og at andre offentlige Forlystelser end Dans og Mafferade (saasom Skuepil, Concerter, Livoli og desl.) ei maa vedvare længere end til Midnat. Grunden til den angivne Forskjel er navnlig den, at et Paabud om at holde op ved Midnat med Hensyn til Dans og Mafferade vil være vanskeligt at overholde, da det er sædvanligt, at den Art Forlystelser fortsættes til henad Mor-genstunden, hvormod det let lader sig overholde, at andre offentlige Forlystelser ophøre inden Midnat.

Med Hensyn til de store Helligdage giver Paragrafens andet Stykke en videre gaaende Regel, idet Mafferade og Dans ogsaa i private Huse, som og alle offentlige Forlystelser af hvilken som helst Beskaffenhed forbydes Aftenen før disse.

Til § 10.

I denne Paragraf indeholdes Bestemmelserne om Straffen for Overtrædelser af heromhandlede Lovforskrifter. Det maa afgjøres efter almindelige Strafferetsgrundsætninger, hvem der kan drages til Ansvar som Hovedmand eller Medstykbig for paa-gjældende Forseelser, og særlige Regler herom i denne Lov synes ikke at være fornødne. Ei heller er det funden nødvendigt at foreskrive, at Bevært-